

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

This book was gifted in honour of Abdul Haq Jahanzeb on the auspicious occasion of the Swat Valley Festival as special contribution on 12 December 1954. **Pukhto.N** is gifting this book to its readers t

No: 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زير سر پرستی سيف الملوک
صديقي رياست سوا
ليکونکے اور مرتب کو نکے فيضان سوا

Govt. Higher Secondary School
Acc No. 15
Date
KADAL Swat

تمہید کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
 جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
 صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
 جشن سالگیری سنہ ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
 بمقلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
 سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
 د نتا جو نہ منتخب کرے پہ ہغوی باندا دیبانو
 او شاعر اوصاحب خیل خیل جد با بنکار کرے
 لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور بہ حد د حلقہ احباب
 او د ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
 فیضان عقی عنہ
 (سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیار چہ دکلزار لر کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت د کمان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یو پد ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نمدے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادر نیم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبردے

بل گورہ خارورہ چہ نین باثرہ د سہبردے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبب د
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران د
 موم په ژوند کښن نه کړه **صدقی** د خپل وصاله
 یوزه یوازې نه یم چه په د یمه خوشحاله

طرح
طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن باره د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چو اغان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندا نه پورے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئه ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئه شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چا نشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل واکم اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت د
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت د
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت د
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندې تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کښی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کښی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د به د عهده د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی
 مشہور پہ تواریخو کبھی دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نَحْمِیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حَآنِ پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اودِ کراہ تقرر ییر

سَلِیْمِ پہ دغہ وصف یا دیدے پہ تحسین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلَّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیّت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصافِ نَ ختمی پئی کہ ہر وصف پہ تضمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

تیرے زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ی بل تہ لہ کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نردی ہر بلبیل شِی ثناخوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسر لیوال دے
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُد او معاون دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدِو شَرِيفِ

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

يُوزَةُ يُوَا زِي نَه يِمِه پِه دے باندِ خُوشَالِه

رَا زَةُ كَلِه رَا زَةُ چِه دِ خَبَرِ كِرْمِه دَحَالِه

دَانِه چِه بِيَا حَمَانِه تِه كَلِه كُو صِبَالِه

نِن بَارَكَا د سِهْر سَتْرَكِي دِهِي حَمُونِبِ پِلُور

يُونَاوِي دَا مَكِينِ دَا خَلِه شَوَا حَمُونِبِ پِه كُور

كَلُونِه دَا عِشْرَتِ دَا زِي رِه پِه بَاغِ كِنِي شُو سَمُور

دَا سَوَاتِ پِه كَلِسْتَانِ كِنِي بَلْبَلَانِ كِي شُو پِه شُور

خُوشَالِه خُوشَالِي دَه نِن دَه سِرِي دَا خِيَالِه

يُوزَةُ يُوَا حِي نَه يِمِه پِه دے باندِ خُوشَالِه

پہ جوش د محبت کبی د سیماب غوبد ر قاص شوم
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور تہ ورد نہ پہ اخلاص شوم
 د فکر پہ دریاب کبی و ر پکے لکہ غواص شوم
 خارج م کرا لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ
 د شاہ د تاج پوشی پہ تاج جواؤم کرا الالہ
 ن جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال
 یا بسکلے پلو شہ دہ سر و ہی پورہ پہ کال
 یا دا چہ پہ ہجران پسے مدام راجی وصال
 ن جونہ د جشن تماشا کوی د دیوالہ
 نری دنگے غرانگے سر بھر کوی د سوشالہ
 دازہ یوازے نہ یہ پہ د بانڈ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کبی درتہ بنا یم یو تصویر
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ ہو اکیر
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر
 اثر بہ ہلہ او شی د ضمیر نہ پہ ضمیر
فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ
 الفاظوئے پہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

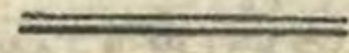
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 یو وزخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ
 گلشن د خوشحالی کبی گر زید مہ زہ ہر خواتہ
 یوزیر عجیبہ بھار پہ غوک کبی او د ماتہ
 طوطیا پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی پهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د احمونزه ده یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده پهر حای پهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکه نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر

لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر

نشہ دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر

هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ

چو تہ مرے ورنہ ئے خوہر چانہ پخلائے تہ

هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارے یو صبا ئے تہ

هر فایده ستا حمونب دے پارے بے قیاسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرے دست اوطن آبادشہ بنہ

علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزادشہ بنہ

هم پہ جمیل وصف سرے هر وطن کبنی یادشہ بنہ

داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلا سر دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

تا دے قوم دے پارے ہم پورے کورہ ضرورت و ارہ

تا دے ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ

حکمہ دے کلتانہ تول خوشحالہ رعیت و ارہ

ستا مہربانی دے یوے بلے نہ کیا سہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

جشن دے بارے دسہر دے مبارک وی ستا

دیرے خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا

ستورے دے اقبال دے تل رو سنا نہ پہ فلک وی ستا

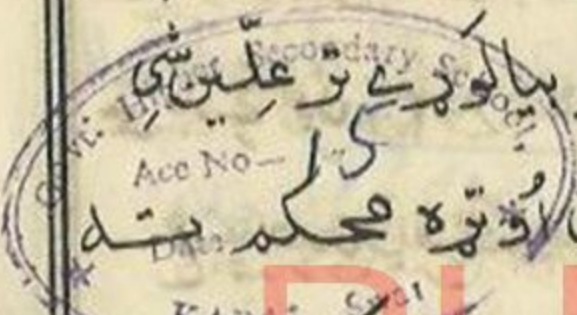
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دل اسرہ
 نہ در زندا باد لے حکومت دستا مدام وی تل
 سو کہ رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دل اسرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہ شہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ تہ ترائین شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پری تہ علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکم شدہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

شوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي
 تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبېن شي
 ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه
 ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه
 خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه
 مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي
 هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي
 خيال کوم هج بوره زه په دے معما کا نو
 د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو
 د ايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو
 واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي
 کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي
فيضان سوات عفي عن سید و شريف

الرحمن صاحب
سوات

طرح

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال
 نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله
 يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال
 نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د دسمبر
 ختله چه پر تخت وه والي صاحب بهادر
 هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر
 داز ياته خوشحالي د پر سيري د بل کاله
 يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال ندری ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ ن دہر یو مسلمان
 ہر ہائے کبی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو ن د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کازن حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو ن د حکمران وی
 دنیا کبی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو ن سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یوسری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پری خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیا په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جا و خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یوکری خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کوی هر یو انتظام
 پیشوندی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستا سو قیاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لایق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصا د بہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

موصوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر مدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہم چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیاتو بہ دد خناسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گوی مظلومانہ بہ انصاف عدل خوشحال

ن دلہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسہ دہ

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالکیرئی د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمان په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له ېه وسواسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 په سوات کبی مساوات د معتبر او د غیر ې د
 حق رسی ے کی پی که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل دد آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیب الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاوالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربلہ کالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر ندرتے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بلبل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کل و اخلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 د اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کبی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کبی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزے

ته خدمت د قوم کړے، نه چې خان حاکم گزے

تله دا فقیره د فکر پورته دوسواسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

تله دا فقیره باد نغره هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چې ته ظلمونه شته

نه په ترقی سر داسه نور قومونه شته

بنکله په اخباراتو کبی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کبی لیک جهاز یابے ته

نکه مهربانه په عاجزو غر با بے ته

تیزه رسائی د عقل ستا چر د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کبی ده

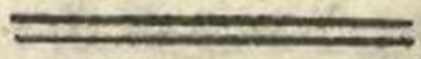
قوم د اسلام له بنه فائده ستا حکومت کبی ده

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کانزی لوته گلستان وی
 په جا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په جا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشانه خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کینن چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په باره د سهر کینن کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آزادی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانود دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

امیر حیدر جونپوری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ۱

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشکالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری ولاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شردہ کھ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ کھ سدا و تدبیر ولاہ پر کالہ

فطرت پہ سدا منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پد کے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تدبیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

سہادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ خائ پیری

فردوس د پینتنو غور پید پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رونا د بنادی د گور لے ن ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگیری

خیبر چہ چا خبر کرے د دھسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کین بے سیا
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کین خوشحال لیری
 نوبت چہ ن د ستوا پہ سہ درو کین ستاغزیری

(یا ز کراچی)

ہاغلے عبد الماک صفا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور با مالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمتے قام لہ گورے لارے صافے
 ر ظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزه یوازے نہ میہ پہ کد بانڈ خوشحالہ
 لورہ، کہ جورہ دہ، کہ ختہ دے کہ کمر دہ
 کلے دے کہ بنہر دے کہ سمہ دہ کہ غردہ
 هر حائی غوریدے ستا د عدل بنہ خادردہ
 نشہ منزری ہنہ بیرو و تہ لیوالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کد بانڈ خوشحالہ
 زہ وی، کہ اوڑے پکن ہر شوک خی مز کوی
 پیرہ ترہہ نشہ خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نہ شوک کلے کوی
 قام د سواد علم پہ دولت شه مالامالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کد بانڈ خوشحالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کبن پہ خندا کیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبن پہ خندا کیناستہ جمع
 قدرت چہ د خزان ور پکن او کپڑ قلع قمع
 ارہ بن د بھار پہ بنہ موسم شہ گلستان
 ہن د حد زبات شہ غوتو او سپر د لو خان
 ہر گل شہ پہ خندا چہ پسر لی او کپڑ اعلان
 بلبل ہم نغمہ زن شہ دوصا د گل پہ طمع
 طوطیان پہ گلستان کبن پہ خندا کیناستہ جمع
 افغان د باغ لارہ، مہر با نہ شہہ خا و ند
 سیاد و رک شہ ظالم نغمہ غریبی خوند پہ خوند
 مستی کوی خوشحالہ دی پرند چرند پہ ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کبئی نن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہرردہ
 رنزا د قمبودہ ہرچائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہرچوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 د اصد اٹمانہ ، بلکہ داد عام الناسد
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہرچوک دی؟ و ایہ
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کبئی کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دورایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان اوچت نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ
 دا اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ سر زمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نن د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سستہ سستہ لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی

صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کین اول
دقحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل
اقبال دے جہاز سب دے منظم او مدلل
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

بنا علی شہید محمد خا
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار کھلے دشمن کئے بے باکہ نکتہ چین شی
لال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
جمال دے قاہری کئے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کین دے سلیمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ فوقوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در اذراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینج کین در یرنہ غوندر حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 بہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 بہ غارہ در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے
 ہک چہ چا حلال کورہ نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلِيْرًا سَوَا

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کنی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پمراستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا و طن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

گرمی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر د خیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید ٹنکہ وائی

د لکڑشہ پے دولت د خپل وطن د لایزالہ

پے در کنی د خالق پے د نشتر وی د عادات

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ دلوی کمالہ

طرح ۱۲

دو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کنی جہازیب بلہ کرہ شمع

دو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھر ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پے نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ عروس لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نه خونب م ریا کار شی بل
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند مژم جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لوی خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتون هم آمین شی

احمد جا نشتر سکنه علیگرامه سوات

بهاغلی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامه سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہ تیل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 ہر شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 با جو پے پھا خای جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 ہ خولہ دہر سپری د علمو نو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنرا او د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جداله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاری خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کرے پخیل فضل ذوالجلاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 کرے له خیل لطف و کرم نه فرا موش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه د عاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کوه له خیل جو اوله نواله

مولی و ضیاء الحق، علیکرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت در بے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیاکن دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوی خلد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم د در ب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونب د سوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجاہد نے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۰ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۱۱ دادرسی دہر مظلوم نے تہ سایہ دہر شمس

۱۲ تہ سورہ رحمت نے تہ رعب دہر بشمس

۱۳ د نپل توآ پشت و پناہ نے کشتیا نے بے مثالہ

۱۴ یوزہ یازے نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

۱۵ دراصل تہ د خدای نے پرستار دیر پہ غلو

۱۶ ستانیک محل دہر مومن پہ زبہ جو رشوے مومن

۱۷ دہر مفسد د زبہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۱۸ نین سواد ارا امان شہ پہ آرام دے مثالہ

۱۹ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۰ آمان د د زوال کبری رب د عدل دامیران

۲۱ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۲۲ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے مثالہ

۲۳ یوزہ یازے نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

دامن فرشته ده که رحمت در رب غفار
 داستاداران امان که به رشتیاسه بے غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک بے دے د قوم به محبت
 عاشق و اجهان زیبا د معشوقه خیل رعیت
 دراصل مجاهد د، رد بدعت، شو سہ لار

دعاء د عام و خاور تہ جاری دہر فمہ
 ملیح ک ہم فصیح د جہان زیبا د ہر بشر
 ناسخ د ہر قبیح دے دل صفا دے بہ عنصر
 رو بنان پرے کل جہان د معطر دے منور

النَّقشُ فِي الْحَجْرِ بِيَدِنَا جَوْوِبَ يَادِ الْكَارِ
 مقبول د عام و خا د مشہور د تول عجمہ
 طوطیان پہ کلسنا کنی پہ خندا کینا ستر جمعہ

سوال تہ پد درگاہ در رب غفار کوہ اے سلطان
 کمال مخلوق د ہم رنزا زیب د جہان
 ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 وائے عدالت رہ جاری لوے پہ جار
 رو بنانہ پرے کل سوات ذریعہ خالی لری د غم
 طوطیان پہ کلسنا کنی پہ خندا کینا ستر جمعہ

طرح ۳۴

سری ہوند لے لویہ برخہ ستارہ
 در صبا بی شوے چہ رنزا دینام خاصہ
 سری ہوند لے ہوند لے لویہ برخہ ستارہ
 رحمت بے نہ تا فیض رسی ہر جا و تہ
 رحمت بے چہ جاری شوے ہر خوا و تہ

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوے د خان سرکہ
 نشتر عدالت کین تفاوت زیرو بلا سراہ
 سکہ رب نظر د مرحت کوی لہ تا سرکہ
 تہ مشعل دستوائے رزائی پڑ ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ
 بارہ د سہر دے دا پنجمہ سالگرہ د ستا
 ہر ستر مسروردے استقلال د دخل ملک دجا
 بخت د بار اور شہ اجہازیمہ شہ تا بندہ ماہ
 تل کوی دعاء سلطان محل چہ لے د لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

زیب د کل جہان شوے د زیرو نہ بالاف تہ
 ابر د جھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ
 تہ باد نسیم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 خہ بنہ منقسم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 خہ بنہ منتظم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 ہر پینتون شہارتیہ موند ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ
 تہ خوشبویہ کل لے زیب د باغ او د جہان لے تہ
 تہ زیب د ور بل لے سیال د نیشتر عالیشان لے تہ
 تہ قدر شناس لے قدر مندہ قدر دان لے تہ
 تل عفوہ سناپہ مظلوم ستاد لاسرہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج و تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال پہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خپل قوم پیر نہ خان و نج پوہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خپل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خپل قسمت دہ، د پرا احتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سود و زیا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خپل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شکیروہ ستاد عقل پہ نظام
تل هوش عقل سلیم ساتہ دخیل ملک پہ دوام
هلاں انگشت نما شو د عروج پہ هر یو سام
تل زیب ستاد جہاں جہاں زیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
ماہر سیاست کے جوہر رستم کے زمانے
قائد حمونہ کے سواد کے یو یادگار کے زمانے
قاسم فاتح کے سواد کے بدعت کے زمانے
زندگ نوم آبدی شہ زیب د سوا کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
در اصل خیر الناس کے داسرار حمونہ کے قوم
رحمت کے د الله حمونہ کے پارہ کے قول قوم
بشر کے رب پہ فضل دے غیبی رحمت کے قوم

ماہر سیاست عقل سلیم کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
در شب و روز کوشش جاری دے ستاد ترقی
تہ خہ چہ ستا اولاد لہ جوہر بنیاد د کامیابی
د تلو نہ و رستہ وے اوس شو و ہا ند پہ سیالی
اے سوانہ خوش قسمتہ پہ خیل دین کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
مازا سلطان بہ تل در ب پہ در کوی د سوال
عزت ژوندون مدام ور کپے د خضرت پہ مثال
د امر د قسمت د سوا سانی تل د زوال
تل زیب د جہاں جہاں زیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

سلطان محمد، منگورہ، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خالقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ئے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ئے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ئے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وایں بول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وایں بول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وایں شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ خیر بہ ہر سیر
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکمہ پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پرے قیاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پرے پہ مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کین کوی پہ نخر و
 قدما انہلی د نازہ پہ رور و راجی خار و

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان کین پیاسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہغہ کہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہے ملکوے دناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعاگو حکم بانو چہ حق شناسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بناغے پیر محمد خاصا دکی، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضادے حکم خلاصہ د جنجالہ
 زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کین
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ بے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سر د لاند ک پورہ پورہ د خیالہ
 داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

دست که حیوانات که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبھی خوشی کری خند پید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکہ رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو بیو د مع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د ملکہ لاریہ بہ وطن آ بادا نی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبھی د پیرے زیا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پریا د
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبھی چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

بہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہانو کبھی اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنگین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارکی مونہ پکار دے
 وی پیر محمد خان دہاگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاشہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ د زاغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ راغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ د نپائی شوہ پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نپ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 ٹاٹ پٹائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ درکاکہ کنی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کنی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکنی ہیچ نشتہ دا خبرہ بے وسواس دہ

شک پہ کنی نشتہ خا وادورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور و ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہر پاپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور و ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل د ربا و شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکنی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هسز
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گوتی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشيروان خوله د دکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لويه برخه ستاد الله

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبردار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی

امن دے آمان دے هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشيروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند د نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی

مرزا نوشيروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شرفا، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
گلو نو هر طرف ته په بوستان کبی او کپو ز یب
حای پہ حای انصاف دچر ته نشته دے فریب
هر حای امن آمان د په اقبال د جہاز یب
شمشاد ئے سلا فی لوه را حی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
طوطیان ئے سلا فی لوه را حی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شے کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دتے دہ د سوات د کنارونہ
هر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
هر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی تول خوشحالہ خوشحالی کپی
خندے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کپی
عرومہ ئے پرایمے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
عرومہ ئے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشتر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سر مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدی گعام خاصہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو دے کس م اوریدی دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی
سوات شولو گلزار چہ ظایمان تر رب دیستی دی

داسے ظایمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ماویستے داد قیاسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چہ تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی شوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ دے

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ دی

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لا رہ تیارہ کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دار نر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زاردهنگ کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جوپ ترے قسما قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال

طرح ۱۱

طوطیا په کلسنا کین په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۲

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 هر انسان چه وینم کوک که چی له خیاله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بر وینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کین
 ککل شه دا کلاب، په باره د سمبر کین

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو جهها د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکه هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهر شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنی یوکم پچاسه
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 داکار به اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران ئی، چو وی د ا صفت
 د معلومه شو مو نبه هغه وقت د قیاده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 اے خان قصابه، ستا چه خومرا که تو ان وی
 صفت به دپه خوئی کنی دخیل عادل سلطان وی
 و تله داتکه یو د سختی او د افلاسه
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 طرح ملک

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شر شا بار وطن وه جو به د ظلم یوسنکار وه
 یو دم ئی صفا که چه عادل ئی شهر یار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 خیل جمونه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لور شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی به رشتیاکه دیقین شی
 دده به برکت جمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغ دپو راحت
 داوی خان قصابه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پورے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پہ زپہ کین شام
غنیاً دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواکرہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت د ک شہ دکمالہ
قائم د د ا انصاوی خرنہ پورے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ
پلاس د د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د بادہ
د ادور د کلو نو د پورے گلشن ہر دم وی
د بدب د د شاہ تل وی د اد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ارہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
حکونہ معتمد د د شاہئی پورے دستور دی
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری
حکونہ دی ستا حاشہ د حکم اے سلطانہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به مجاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا به تا معبودی
 رعیت راضی به د دے چه د تاپری نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا به نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د به هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و من وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لباد کار و ستار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

دا دور د مدام وی په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخیره وی د نول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهی وی پرتو طیان
 طو طیان او میلانه بکینی او سپیدی خاد و بناد
 و اصیف چه د لاور غمگین پرتو پخیل لسان
 دا دول د سوات وی په والی صاحب آباد
 کلونه دولس میاشته په باغچو کینی معطر دی
 زاغان تریه ارما کینی په سودا کینا سته جمع

طرح ۳۱

هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خوږه سائیلانو اراده چه د کوم کار کړی

هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

موسم په عدالت په سوات کینی هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرینگی کور و کړدی
 حیران چو نېز وطن ته نول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرمی یخنی سم برابردی
 آبی د سوات هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د یورپ خنجهتر دی
 مخلوق د هر وطن د لته شادا کینا ^{سته} جمع
 راخی د سوات لید و له دهر قسم مخلوقات
 والی صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ایستلی بد خواها ددی دهر بات
 منسوخر ظلم زور شر آن دهر قسم اسرافه
 رهبر د غریبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے نول عالم دے چه حای کینی د انصافه
 مشتاقه دیر عالم د سوات شاد عدل کستردی
 بد خواه د شاد سوات گوشه جدا کینا سته جمع

خورش سائلا نو اراده چه د دولت و کوه
 قول هغه ماړه شو پکښ یو پاتې عی و م نه شه
 واره فقیرانو افسانه د شهرت و کوه
 پاتې یو سائل په سوات خوارچاته په نوم نه شه
 دا د تقسیم برخې په جمع کښ حرکت و کوه
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتې دشوم نه شه
 حکم په یورپ اشیاء سوات نامے اظهار کوه
 چترے پسر د بادشاهی لمن پاسده
 دا د شام ثانی په سوات کښ بل چه دویم شام جوړ شه
 حکم دیر عالم پکښ د هر خای متاشه کوی
 دا د سید و لغوث په فرسای د اسلام جوړ شه
 سوات که د نر په هر وطن کښ پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان پکښ د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان پکښ په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه و ر پکښ هر رنگ بهار کوه
 هر رنگ باغچه پکښ د هر ثمره قیاسده
 هر رنگ هنر پکښ د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکښ قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکښ تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر په هر ملک شته ده
 دا د سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 داسه د هر قسمه نن په سوات کښ قابلان شته ده
 دا د موهاری د سوات اصحاب دار و مدار کوه
 حکم د بد به د سوات تیر خود د الماسده
 خود به ترقی دغه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه تے په نیکه خیل تا جوړ د هره یا به ده
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ چہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا د ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا لہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تیخ شملے دے

اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یوژ وند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیار تہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ور کوی سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدار تہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبی
 کارونہ بی بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبی د سلام
 مطلب بی بہ زبہ داوی چه یو او کوی ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د او وایہ چه تیرونہ شی ادقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبی
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ د یقین شی
 نوم لیک چه ہر زمان کان کوی زر عادل سلطانہ بی ور کوی
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شی

رلاور غمکین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهڪار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعره نه ده شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با توفد زکوی او پند د ناظرینو کین پشکو

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ پورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلجنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواخي ته يم
اوبسکې بهيېری د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کبني وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوش دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**